

Een nette brief

Copyright tekst © 2013 Bea Bisseling
Copyright illustraties © 2013 Mart Kremers

Tweede druk

Vormgeving: Seña Ontwerpers, Yvonne Keurentjes
Druk: Drukkerij Tielen
Brieven geschreven door Indy van Lieshout (8 jaar)

ISBN 978-90-9027884-1 NUR 282

www.brievenvoordehemel.nl

Aandachtig kijkt Pip naar de vlieg in het jampotje, hij vliegt alle kanten op. Zachtjes tikt ze op het glas, ze kijkt even naar boven, naar de blauwe lucht en de wolken. Met haar voet duwt ze de schuurdeur open. Hij kraakt een beetje. Ze loopt naar binnen en zet het jampotje

op de werkbank. 'Hier een lekker hapje voor jou, Victor.'

Voorzichtig draait ze de deksel van het jampotje, de vlieg vliegt eruit. Ze hoopt dat hij op Victor gaat zitten, haar vleesetende plant, maar het beestje strijkt neer op de schildersezels in de hoek van de schuur. 'Weg daar.' Pip zwaait met haar armen en jaagt hem terug naar de plant voor het raam. Ze weet dat Victor toehapt als de vlieg één van zijn blaadjes raakt. Die klappen dan razendsnel dicht en dan zit de vlieg in de val. Het duurt wel tien dagen voordat hij verteerd is. Dat vindt Pip lang, want een vlieg is klein. Victor is de mooiste en leukste plant die ze kent. Hij eet alle kleine insecten op die in zijn buurt komen. Ook spinnen. Ze heeft hem van papa gekregen, hij staat achter de werkbank op de vensterbank in een terracotta pot. Als Pip een vlieg ziet geeft ze hem aan Victor of ze slaat hem dood met een vliegenmepper. Sinds drie weken bewaart ze de dode vliegen in een speciaal doosje.

's Ochtends voordat ze naar school gaat, geeft ze Victor een scheutje regenwater en soms krijgt hij een vliegje.

Het ruikt in de schuur naar terpentijn en verf, dat vindt Pip fijn. Ze trekt het krukje onder de werkbank vandaan en ploft erop neer. Iedere dag komt ze hier, soms eventjes en soms een hele middag. De schuur staat achterin de appelboomgaard en hoort bij het huis. Hij is oud maar voor Pip is het de fijnste plek op aarde. Als de zon door het raampje naar binnen schijnt, is het

er heerlijk warm en licht. Het ruikt er altijd lekker. Pip kijkt rond en ziet dat de fiets van papa nog steeds een leuke band heeft. Overal ligt gereedschap en de grond is bezaaid met wel honderd blikjes en doosjes. Pips papa was een verzamelaar en hij nam alles wat hij op straat vond mee naar huis. Hij snapte niet dat mensen spullen weggooiden want je kon ze altijd wel ergens voor gebruiken.

In de schuur staat een kast vol met verfbussen. Pip denkt aan het schilderij dat ze met haar vingers en haar neus schilderde. Het was het laatste schilderij dat ze samen met papa maakte. Een giraf met een vlindertattoo in zijn hals. Het schilderij hangt in de woonkamer en zit vol met vegen, maar dat hoort zo want neusschilderen is hartstikke moeilijk.

Later wil Pip kunstschilder of profschaker worden of misschien wel allebei.

Op de werkbank maakt ze wat ruimte vrij tussen de verfspullen. Ze gaat op het krukje zitten en pakt een goudkleurige envelop, een velletje papier en haar nieuwe kleurenpen. Zachtjes streelt ze met haar vingers over het papier. Bijna al haar zakgeld heeft ze uitgegeven aan de pen. Nog maar 80 eurocent heeft ze over, maar dat vindt ze niet erg. Met haar wijsvinger schuift ze het papier naar zich toe. Ze gaat extra haar best doen om netjes te schrijven.

lieve papa

Vandaag hebben mama en ik draadjesvles
gegeten met zelf gemaakte appelmoes. Ik
breng een extra groot stuk omdat dit
jou lievelings vlees was. Nu is het ook mijn
lievelings vlees maar gekookt vindt ik ook nog
steeds lekker. Na het eten heb ik op de iPad
plaatjes getoet voor mijn sprekebeurt.
Ik ga het over schaken hebben omdat ik daar veel
van weet en ik daar extra veel van jou denk.
Ik heb een raar woord gevonden op een fiets.
Dan zeg ik tegen de klas dat het een
schaak stuk is. Morgen ga ik het woord
snelschaken uitleggen. Het is een woord uit
mijn leuke woordenboekje.
Ik heb 7 doode vliegen. Vandaag heb ik er een
van Lisa gekregen en gisteren 2 van Kevin.
kusjes van papa

Heel netjes vouwt Pip de brief dicht en stopt hem in een gouden envelop. Ze plakt er een postzegel op. Voor papa in de hemel. De brief wil ze echt versturen. Ze kijkt door het raampje naar buiten, vandaag is de hemel blauw. Aan meester Rik heeft ze gevraagd hoe ver de hemel is, maar hij kan er niet echt een antwoord op geven.

Dat verbaast Pip, want meester Rik weet altijd alles.

Ze heeft gevraagd of het duizend kilometer is of een miljoen kilometer, maar zelfs dat weet hij niet. Net als alle grote mensen doet meester Rik ook een beetje geheimzinnig over de hemel. Wel vertelt hij dat dode mensen én dode dieren uit de hele wereld daar bij elkaar wonen en dat het een bijzondere plek is. Niemand weet precies hoe de hemel eruit ziet; er zijn zelfs mensen die denken dat de hemel niet bestaat. Dat vindt Pip raar, want als je naar boven kijkt kun je het zelf zien. Oma Ger zegt dat papa in de hemel is bij opa Ben, die is ook dood.

Welke taal spreken ze daar? Het moet Engels of Spaans zijn, want dat zijn de wereldtalen. Of is er ook een hemeltaal?

Misschien gaan er wel speciale vliegtuigen naar de hemel, of spaceshuttles. Op de maan komen ook mensen en de maan hoort bij de hemel. Het kan dus best dat postbodes daar brieven brengen. Meester Rik zegt dat het niet lang meer duurt voordat reisorganisaties reisjes naar de maan aanbieden. Dan moet je door de hemel. Pip plakt een extra postzegel op de envelop, want de hemel is ver weg.

Met de brief in de hand loopt Pip de volgende morgen naar de brievenbus, een paar straten verderop. Ze wandelt door de boomgaard en telt de appelbomen. Bij de laatste boom roept ze: 'Elf.' Papa telde iedere dag de bomen om er zeker van te zijn dat er 's nachts niet eentje was gestolen. 'Onze appels zijn de lekkerste die er zijn. Iedereen wil ze hebben om er appeltaarten van te bakken,' had hij tegen Pip gezegd. 'Het kan zomaar zijn dat we op een dag wakker worden en dat er nog maar tien staan.' Sinds die tijd telt Pip ook iedere dag de bomen. In september zijn de appels rijp, dan eet ze veel appeltaart en appelmoes. Appels groeien uit witte bloemen, dat vindt Pip bijzonder omdat een appel helemaal niet op een bloem lijkt. Ze kijkt naar de witte blaadjes in de bomen en op de grond, er zijn er al veel afgewaaid.

Papa hield van appels, hij at er twee per dag en in de zomer drie. Zelf eet ze liever een chocoladekoek. Met haar duim en wijsvinger raapt ze twee witte blaadjes op. Die stopt ze bij de brief in de envelop.

Ze steekt de weg over en ziet in de verte het vierkante huis. Het is het enige gebouw dat er staat. Acht jaar geleden was het nog een winkel met een grote etalage, maar daar weet ze niets meer van want toen was ze een baby. Als je op de stoep loopt, kun je de ramen aanraken want er is geen voortuin. Het is een leuk huis omdat het groot is en de vloeren spekglad zijn. De woonkamer, de keuken en de lange gangen zijn perfect om in te skaten. Pip heeft samen met haar vrienden Lisa en Kevin het huis omgebouwd tot

